

BUGADA AL POU. Novembre 2021

Dissabte 30 d'octubre a les 13 h

NOVÍSSIMS

Conversa amb Josep Vallverdú, autor del poemari "Pa de forment"

Espai Òmnium Manresa / Sobrerroca, 38 / Durada: 1 h

Més conegut com a narrador, assagista i traductor, Vallverdú és també autor de nombrosos poemaris, l'últim dels quals, *Pa de forment*, ha estat publicat l'any 2020. Les actrius Fina Tapias i Àngels Torrens llegiran alguns poemes.

Coordinació literària: Jordi Estrada

Organitza: Òmnium Bages-Moianès i Tocats de Lletra

Aforament limitat

Reserva prèvia a bages@omnium.cat

Josep Vallverdú

Novíssim Vallverdú

Aquest mes d'octubre, Manresa ha gaudit del festival literari Tocats de Lletra, que té el nostre cap de Cultura, Jordi Estrada, com un dels principals impulsors. Alguns d'aquests actes s'emmarcaven en el títol de *Novíssims*, com el que va comptar amb la presència del lleidatà Josep Vallverdú, conegut abastament per les seves obres de literatura infantil i juvenil, que té 98 anys. Cal dir que el concepte de *novíssims*, en aquest cas, fa referència a novetats editorials, no pas a l'edat o a escriptors novells. En el cas de Vallverdú, en plena forma per cert, va presentar a l'Espai Òmnium, el dia 30 d'octubre, el seu poemari titulat *Pa de forment*. Va explicar que encara en té un altre d'enllestit, que preveu publicar l'any que ve, i va comentar als organitzadors que, en la vigília de la castanyada, li vindrien de gust unes castanyes ben torradetes. Dit i fet, l'escriptor va disposar de castanyes per fer un tast. Tot fos tan fàcil, oi?

Desinhibits, tanmateix

No deixo l'apartat literari per fer-me ressò del que va passar durant la participació de l'escriptora, política i activista feminista Jenn Díaz en el darrer *Pessics de Lletra*, sobre *Literatura, dona i política*. Díaz, m'explica una confident, va parlar de la necessitat que les dones superin l'estat d'inhibició produït per una societat patriarcal i conservadora. Entre el públic, la primera persona

que hi va intervenir -i que sol intervenir sovint en aquests actes- va deixar clar que, en el seu cas, havia superat la inhibició posant-se faldilles després d'haver anat sempre amb pantalons. I és que, tal com va confessar tot seguit, li feia vergonya ensenyar les cames, perquè mai no s'havia depilat ni de dalt ni de baix ni d'enlloc. Sempre hi ha dia en què es deixa anar llast... i pèl en el cas que ens ocupa.

Placa per esmenar

M'explica un amable lector que fa un mes i mig la regidora de Cultura, Anna Crespo, va inaugurar una placa en honor del mossèn catalanista Joan Vilar Costa, immediatament després que s'acabessin les cinquenes jornades sobre la seva figura al Casal de les Escodines. Aquella mateix dia va quedar clar que Vilar va morir a Tolosa del Llenguadoc el 1962, tal com va explicar el seu nebot, present el dia l'enterrament de l'oncle i que va assegurar recordar molt bé l'any perquè va coincidir amb les rierades de Terrassa, ciutat on vivia. La regidora, no obstant això, va dir que la documentació de la qual disposava l'Ajuntament fixava el 1961 com a any del traspàs. Però tant l'historiador i monjo Hilari Raguier, mort recentment, que em diuen que és el veritable descobridor del personatge, com l'historiador Jaume Serra, que n'ha fet una acurada biografia, conjuntament amb el testimoni del nebot, situen l'any de la mort un any més tard: el 1962. Un cop col·locada la placa commemorativa, al carrer Nou de Santa Clara, just a la casa on va néixer Vilar, Crespo va explicar que, vist l'error de documentació, immediatament procedirien a corregir-lo. De moment, la cosa continua igual. Queda dit.

Lluís Masó a Santa Pau

M'expliquen que una colla de manresans que van fer una caminada al voltant de la població de Santa Pau, a la Garrotxa, van trobar, precisament, una altra placa commemorativa col·locada per l'Espai de Memòria, de la qual m'han enviat una fotografia. El plafó homenatja, conjuntament amb dos personatges més, Lluís Masó Subiràs, nascut a Santa Pau, però oficial *curtidor* a Manresa, segons consta en el padró de 1930 de la ciutat. Deportat pels nazis l'any 1940 a Mathausen, va morir un any més tard al camp d'extermini de Gusen.

Calendari

Ja se sap que la pandèmia encara porta cua i enrenous que no s'acaben d'esbrinar. Com el que queda reflectit al calendari que cada any ens fa arribar la Residència d'Avis Sagrada Família. Als del **Pou** ja ens va sorprendre el mes de juny, en què va imprimir desplaçat un dia. Ara, arribats a l'octubre, just en el moment de tancar l'edició de la revista, ens adonem d'una altra errata, aquest cop cromàtica. Com veieu a la imatge, el diumenge 31 surt en negre i, per tant, passa a ser feiner. Potser va ser que el dissenyador aquell cap de setmana estava de guàrdia i no li tocava festa fins a l'endemà, el dia de Tots Sants...

Disculpin les molèsties

Una lectora afeccionada a estirar les cames per l'anella verda i el terme de Manresa m'envia fotografiat un dels cartells que, des de fa uns dies, hi ha penjats al llarg del tram de la branca est de la Séquia, que circula paral·lel a la carretera de Viladordis. Com que per aquest indret hi ha de passar la prolongació de l'avinguda dels Països Catalans, suposo que la indicació pot estar relacionada amb les obres. De moment, però, l'alerta és preventiva. No n'hi ha pas, de molèsties per als caminants. Esperem que la nova avinguda respecti, això sí, aquest espai natural.

El ball de bastons en forma d'auca

I acabo el repàs mensual amb una altra obra del duet format pels amics Joan Vilamala, a la ploma, i Jaume Gubianas, al pinzell. A finals d'octubre, es va celebrar la 46a Trobada a Salou i el Primer Congrés Internacional de Ball de Bastons, a Reus i Salou. Amb motiu de l'acte, es va publicar

l'auca, un segell tan tradicional com el dels bastoners mateix, que podeu contemplar al web oficial de la cita, congres.balldebastons.cat/lauca-del-ball-de-bastons.

